

ҚАЗІРГІ ӘЛЕМДЕГІ МИССИОНЕРЛІК
MISSIONARY IN THE CONTEMPORARY WORLD
МИССИОНЕРСТВО В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

Әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық Университеті
Философия және саясаттану факультеті
Дінтану және мәдениеттану кафедрасы
“ҚАЗІРГІ ӘЛЕМДЕГІ МИССИОНЕРЛІК”

РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ФЫЛЫМИ-ТӘЖІРИБЕЛІК КОНФЕРЕНЦИЯ
МАТЕРИАЛДАРЫНЫҢ ЖИНАҒЫ

Алматы, 29 сәуір, 2015 ж.

**Казахский национальный университет
имени аль-Фараби**
Факультет философии и политологии
Кафедра религиоведения и культурологии

СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ
РЕСПУБЛИКАНСКОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ
“МИССИОНЕРСТВО В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ”

Алматы, 29 апреля, 2015

Әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық Университеті
Философия және саясаттану факультеті
Дінтану және мәдениеттану кафедрасы

Казахский национальный университет имени аль-Фараби
Факультет философии и политологии
Кафедра религиоведения и культурологии

**ҚАЗАРГІ ӘЛЕМДЕГІ МИССИОНЕРЛІК
РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ҒЫЛЫМИ-ТӘЖІРИБЕЛІК КОНФЕРЕНЦИЯ
МАТЕРИАЛДАРЫ**

Алматы, Әл-Фараби атындағы ҚазҰУ, 29 сәуір, 2015 ж.

**МАТЕРИАЛЫ РЕСПУБЛИКАНСКОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ**

МИССИОНЕРСТВО В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

Алматы, 2015

Редакция алқасы / Редакционная коллегия

Төраға / Председатель

Құрманалиева Айнур Дүргебелекзы

дінтану және мәдениеттану кафедрасының мензегершісі, философия гылымдарының докторы, профессор / заведующая кафедрой религиоведения и культурологии, доктор философских наук, профессор

Редакциялық коллегия мүшелері / члены редакционной коллегии

Байтенова Назима Жаулыбаевна

философия гылымдарының докторы, профессор / доктор философских наук, профессор

Раифолла Есім

КР УФА академигі, философия гылымдарының докторы, профессор / Академик НАН РК, доктор философских наук, профессор

Құлсанғиева Ақтөлек Үтірлыханзызы

КР УФА корреспондент-мүшесі, философия гылымдарының докторы, профессор / член-корреспондент НАН РК, доктор философских наук, профессор

Рысбекова Шамшия Сайдагалиева

философия гылымдарының докторы, профессор / доктор философских наук, профессор

Борбасова Қарлығаш Молдагализызы

философия гылымдарының докторы, профессор / доктор философских наук, профессор

Абжаков Сұлтанмұрат Өтешіұлы

философия гылымдарының кандидаты, доцент / кандидат философских наук, доцент

Мейрбаев Бекжан Берікбайұлы

философия гылымдарының кандидаты, доцент / кандидат философских наук, доцент

Утебаева Динара Сахибовна

жауапты хатыны, докторант / ответственный секретарь, докторант

«Қазақстан Республикасындағы миссионерлік қызмет ерекшеліктері» гылыми-зерттеу жобасы аясында / В рамках научно-исследовательского проекта «Особенности миссионерской деятельности в Республике Казахстан»

К22 «Қазіргі алемдегі миссионерлік» Республикалық гылыми-тәжірибелік конференция материалдары. Алматы, 2015. – 314 б. Материалы Республиканской научно-практической конференции «Миссионерство в современном мире» Алматы, 2015. –314 с.

ISBN 978-9965-20-788-4

Бүгінгі таңда миссионерлік іс-әрекет, осыдан туындағын қазіргі қоғамдағы діни бірегейлік пен діни айқындауды мәселесі озекті болып табылады. Себебі, қазіргі қоғамда жастардың діндарлық деңгейінің және діни салага арапасуның жогарылауын бағыту болады. Қоғамдағы діни фактор рөлі мен діни идеялар ықпалын дінтанулық талдау, қалыптасқан жағдайлар объектівіт анықтау үшін, қазақ халықың тарихи қалыптасуындағы жаңа діни үйімдердің рөлі мен орнын ескеру қажет. Жинақта дәстүрлі және дәстүрлі емес жаңа діни қозғалыстар, деструктивті күльтер мен секталар қызметінің қамтитын зерттеулер бойынша макалалар жинақталған. Жинақ атапан такырыппен айналысын жүрген галымдар, жас зерттеушілер, жогары және орта мектеп оқытушылар, докторанттар мен магистранттар, мемлекеттік жұмыс қызметкерлері және діни кайраткерлер, сонымен катар, осы мәселеге қызығушылық танытқан көпшілік қауымға арналған

На сегодняшний день вопрос о миссионерской деятельности и как следствие, проблема религиозной идентификации являются актуальными для современного общества, в котором в целом наблюдается увеличение уровня религиозности населения и большая вовлеченность молодежи в религиозную сферу. Увеличение роли религиозного фактора в обществе непосредственно связано с распространением тех или иных религиозных идей. Для объективного определения степени влияния религиозных идей и анализа религиозной ситуации важно учесть роль и место новых религиозных организаций и движений в историческом становлении казахского народа. В предлагаемом сборнике материалов предоставлены статьи посвященные исследованию деятельности как традиционных, так и нетрадиционных, новых религиозных движений, деструктивных культов и сект. Сборник рекомендуется ученым, молодым исследователям, занимающимися проблемами обозначенной темы, преподавателям высших и средних образовательных учреждений, докторантам и магистрантам, сотрудникам государственных служб и религиозным деятелям, а также широкому кругу интересующихся данной проблемой.

ISBN 978-9965-20-788-4

УДК 21
ББК 86.2

Құрманалиева А.Д.,
ал-Фараби ат. ҚазҰУ профессоры

Діни жағдайдың қалыптылығы және миссионерлік мәселесі

Бүгінгі Қазақстанда діннің ықпалын білу үшін және діни жағдайды сараптау үшін, діни жағдайдың бір қалыпты дамуын қамтамасыз ету үшін қазақ халықының тарихи қалыптасуы жолында таныс емес үйімдардың, олардың миссионерлік қызметін назардан тыс қалдырмау керек. Әлемдегі діннің негізінде туындаған отырган мәселелерді саралғасақ, қоғам қауіпсіздігінің ең басты құндылық екенін мойындауымыз керек. Бейбіт өмір сүру ел дамуының басты тұғыры екені ақыт. Қоғамдағы діннің ықпалды болуы дінді таратумен, яғни миссионерлік қызметтің деңгейімен байланысты екені белгілі.

Миссионерлік қызметтің діни үйімнің екілі – миссионер. Ол үйімнің бірқатар мағыналары сөздіктерде берілген. Үйімдардың ерекшеліктері болғанмен, ортақтасатын тұсы миссионердің христиан дінін басқа діни ортада таратып, ез дініне қаратуды мақсат етегін діндар болып есептеледі. Әған қоса, миссионер идеологиялық экспансияның қызметтерін атқарады деген анықтама да берілген [1]. Біздің елімізде миссионерлік қызмет «Діни қызмет және діни бірлестіктер туралы Занмен» қадағаланады. Занының 1-бабы, 5-пунктінде «миссионерлік қызмет – Қазақстан Республикасы азаматтарының, шетелдіктердің, азаматтығы жок адамдардың, Қазақстан Республикасында тіркелген діни бірлестіктердің атынан Қазақстан Республикасының аумағында діни ілімді таратуға бағытталған қызметті» деген анықтама берілгенмен, миссионердің кім екені туралы үғым нақты анықталмаған. Миссионерлік қызмет жасау осы заңының 8-бабында көрсетілген талаптарға сай жүргізіледі [2].

Миссионерлік қызметке мүкият болу діннің қоғамдағы атқаратын қызметтеріне байланысты туындағы. Діннің қызметтерін дұрыс білу діни негізделген мәселелердің алдын алуын негізі болып табылады. Дінтанулық гылымда діннің дүниетанымдық, компенсаторлық, коммуникативтік, регулятивтік, интеграциялаушы-дезинтеграциялаушы, мәдениет тасымалдаушы, легитимдеуші-делегитимдеуші қызметтері көрсетіледі. Діннің функциялары оның қоғамдағы әрекет ету тәсілдері болса, осы функциялардың нәтижесінде алынған қорытынды діннің ролін көрсетеді [3].

Уақыт өткен сағын қоғамда діннің ықпалы артуып келеді, сондықтан байланысты бұл мәселе мемлекет қауіпсіздігі мәселесімен тығыз байланыста зерттелуі тиіс. Полиэтности және поликонфессиялы мемлекеттегі діннің консолидациялық ролін пайдалану төрөн кәсібиілікті қажет етеді. Осы ретте діннің интеграциялаушы және дезинтеграциялаушы қызметтері әрқашан ескерілгені жөн. Діннің бұл қызметіне басым назар аудару діни негізделген қайшылықтардың (мәселен, этноконфессиялық сипаттағы судандық мәселе, Солтүстік Судан – сунниттік мұсылмандар, Онтүстік Судан – католиктер, протестанттар арасындағы қақтығыстар, сондай-ақ Кеңес Одағы тұсында бір

Мазмұны

Күрманалиева А.Д.	
Діни жағдайдаң қалыптылығы және миссионерлік мәселесі.....	3
Сатершинов Бақытжан, Сейтахметова Наталья, Күрманғалиева Фалия	
Қазақстандық діни сана мен діни бірегейлікке сәлафизм ағымының ықпалы....	7
Рысбекова Ш.С., Кабиденова Ж.Д., Жапекова Г.К.	
Неохристианство: некоторые аспекты формирования НРД.....	14
Мәшімбаев С.М.	
Қазақстандағы отаршыл миссионерлердің қызметі.....	20
Сабри Хизметли	
Қазақстандағы зиянды ағымдар мен миссионерлік секталар.....	24
Булекбаев С. Б.	
О необходимости государственной программы религиозного просвещения	28
Дабжанова Ж.Б.	
Организация «Джойнт» и ее миссионерская помощь еврейским религиозным общинам Казахстана.....	34
Лукпанов А.И.	
Политическая сакрализация : история и современность.....	42
Джуманова Г.Ж.	
Миссионерство и духовная безопасность общества.....	49
Мустафаев Е.Н.	
Политика светского государства в религиозной сфере.....	53
Шалғынбай Ж.Ж.	
Издание православной миссионерской литературы в дореволюционном Казахстане.....	57
Әміргазин С.Т.	
Білікті протестанттар қайдан және қалай қалыптасуда?.....	65
Рысбекова Ш.С.	
Католическая Церковь и Молодёжь.....	69
Амребаева Ж.Т.	
Жүсіп Баласагұның «Құтты білім» поэмасы аймақтың дәстүрлі мұсылмандық метафизикалық әлем картинасын бейнелейтін ортағасырлық түркі дереккезі ретінде.....	75

Жұніспаев Ж.Е.

«Таблиги Жамағат» үйымының миссионерлік іс-әрекетінің зардалтары..... 83

Каирова Б.Е.

Религиозное мировоззрение казахов..... 87

Алпысбаева Қ.Б., Әусебаева П.Т.,

Ислам діні негізінде туындаған діни дастан..... 91

Шаукенов Ж. А.

Взаимодействие государственных органов в противодействии религиозному экстремизму и терроризму в Казахстане..... 98

Рақыш Ж.С.

Діни дастандардағы имандылдылық мәселесі..... 100

✓ Абдрашев Р.М., Баймагамбетова З.М., Сералиева А.М.

Правовое обеспечение борьбы с деструктивными религиозными объединениями в Республике Казахстан..... 105

Шаукенов Ж.А.

Традиционные духовно-нравственные ценности Казахстана..... 110

Шаймерден Г.И.

Толерантность и некоторые аспекты религиозной безопасности..... 113

Тұрсынбай Н.А.

Қазақстандағы дәстүрлі діндердің акпараттық-насихаттық жұмыстарындағы маңыздылығы..... 118

Жүсіп Ж. К.

Жергілікті жерлерде дін саласындағы алеуметтік зерттеулер жүргізудегі ерекшеліктер мен қындықтар..... 123

✓ Джумашева А.Б.

Миссия современного педагога в предупреждении экстремизма..... 125

Бейсенов Б., Игисенова А.

Христиандық тарихындағы ересєстік(бидғаттық) ілімдер..... 129

Суембай А.

Государственное регулирование миссионерской деятельности..... 133

Тұнғышбай А.

Қазақстандағы неопротестанттық ағымдардың миссионерлік қызметі.... 138

Бейсенов Б., Укибаев А.	
Сүнниттік бағыттағы мектептердің қалыптасуы мен даму жолдары.....	144
Аздархан Ж.А.	
Дәстүр мен діннің үйлесіміндегі ұлттық кім ерекшелігі.....	150
Сейтқазиев Р.У.	
Діни білімнің жастар бойына қалыптастырап қасиеті көп.....	155
Шипилькин Ю.И.	
Экуменизм разума.....	158
Аймухамбетов Т.Т.	
Правовые нормы в контексте регулирования государственно-конфессиональных отношений.....	164
Асканбеков С.	
Қазақстандағы қазіргі қоғамдағы миссионерлік.....	167
Әбдіхамитов Б.Х.	
Орталық Азияга ислам дінінің таралуындағы сопылық рөлі.....	174
Бердалы Қобыланды	
Даосизм дінінің шығу тарихы мен ілімдік ерекшелігі.....	179
Байтенова Н.Ж., Арапат.А.М.	
Деструктивті діни ағымдардың ездеріне тарту әрекеттері және нәтижелері. 186	
Байтенова Н.Ж., Рахмания.А.Р	
Қазақстандағы дәстүрлі емес діни ұйымдардың миссионерлік қызметінің көріністері мен нәтижелері.....	192
Байтенова Н.Ж., Улан М.	
ҚМДБ-ның қалыптасу тарихы мен қоғамдық қызметі.....	197
Ермұханова Х. К.,	
Түркі дүниесінің рухани мәселелері.....	203
Борбасова Қ.М., Тулеғенов А. Е.	
Қазақстандағы Орыс православ шіркеуінің қызметі.....	206
Жумаканова Б.	
Жарнама күнделікті мәдени коммуникация факторы ретінде.....	211
Борбасова Қ. М., Жұмағұлова С.М.	
Семиотика ғылыминың негізdemесі.....	218

Қадыров А.	
«Кемелденү» жолындағы буддалық тәжірибелердің ерекшелігі.....	222
Құрманалиева А.Д., Маликова А.	
Алматы агломерациясындағы діни үрдістерге миссионерліктің ықпалы..	228
Мадалиева Ж. Қ.	
Ұлгаралық қармы-қатынастар шеңберіндегі толеранттылық.....	232
Орынбекова А.	
Құрандағы этикалық ұғымдар мен түсініктер.....	237
Абжолов С.У., Мырзабаева К.	
Исмаилиттердің миссионерлік қызметі мен діни көзқарастары.....	243
Омаров Т., Мансуров Б.	
Ислам дініндегі күнә ұғымын білдіретін категориялар және олардың мәні..	249
Ғабитов Т.Х., Амирханов А.	
Жаһандану үрдісі мен әлеуметтік желілер.....	256
Исмагамбетова З.Н., Орманова А.К.	
Ғылыми фантастика феноменін зерттеу проблемалары.....	259
Саруар Али	
Исламдық қаржыландыруды дамыту негіздері.....	265
Ермекова Г.С.	
Геронтологиялық қатынастарды зерттеу негіздері.....	268
Сейтқазиева А.Б., Жанбаева Ж.А.	
Діннің адам іс-әрекетіне қалыптастыратын ықпалы.....	273
Мамбетбаев Қ.	
Дін тарату мақсатында Мұхаммед пайғамбардың ел билеушілеріне жолдаған хаттарының маңызы.....	275
Саруар Али	
Ислам дініндегі зекет пен дийяның орны.....	279
Шубаева Ү.Қ.	
Исламдық дәстүрден тыс діни ұйымдардың жұмыс жасау әдістері.....	282
Рысбекова Г.Е.	
Қазақстан жеріндегі миссионерлік бағыттың алғашқы пайда болу тарихы.	287

Нұғыманова Б.К., Токтасынова Б.С.	291
Қазіргі кездегі діннің жастарға ықпалы.....	
Ержігітов М.	
Хошкөру (толеранттылық) ұғымы аясындағы дін мен мемлекеттің қатынасы туралы ой.....	293
Маймақова К.	
Діни сана, тероризм мен экстремизм.....	298
Шардарбеков А.	
Әл-Фарабидегі таным арқылы бар болу идеясы.....	302

время молитве или потратить его на работу. Часто бывает, что в желании отдохнуть, страдающие от наркомании всё же приходят на молитву, со временем она становится осознанной. Более 90 % людей, прошедших там курс лечения, излекиваются от наркомании. Часть остается в таких общинах, чтобы помогать тем, кому еще придется бороться с проблемами, с которыми удалось справиться им.

Архиепископ Томаш Пета сказал о том, что есть идея создания такой общины в Казахстане, но пока еще данная идея не реализована, так как требуется основательная подготовка, ведь работа в общине должна быть построена крайне строго. С наркоманами должен работать тот, кто сам прошел через это и знает, как себя нужно вести в подобной ситуации и чем можно помочь.

Что же касается работы, которая ведется в других областях, то тут можно сказать о функционировании на базе Католического прихода в Караганде общества анонимных алкоголиков. Это общество ориентировано на людей разного возраста, но нужно признать, что проблема алкоголизма очень распространена в среде молодежи. Радует тот факт, что люди приходят к осознанию своей проблемы и сами изъявляют желание работать с ней.

В этой же области частично свою деятельность ведут Сестры Миссионерки Божественной Любви (часто их называют сёстрами Матери Терезы), которые время от времени посещают наркологический диспансер, где встречаются с пациентами, чтобы побеседовать с ними и поддержать.

Итак, информация, представленная в данном обзоре, даёт представление о деятельности Католической церкви, направленной на молодёжь. Одним из наиболее распространённых видов этой работы являются встречи. Их ценность заключается в массовом общении молодёжи-единомышленников, в разделении опыта молодёжи разных стран.

Церковь, в свою очередь, делает большую ставку на молодёжь, надеясь, что их энергия даст им сил творить историю, учтывая ошибки предыдущих поколений и избегая новых ошибок.

Использованная литература:

1. www.en.wikipedia.org/wiki/World_Youth_Day (Wikipedia/ World Youth Day);
2. www.pressclub.host.ru/PR_Lib/solodov.doc (В. Соловьев PR-деятельность Римской католической церкви: пример Франции).

Амребаева Ж.Т.,
Алматы Менеджмент Университет
Білімді дамыту Институтының
жобалар жетекшісі

Жүсіп Баласагұның «Құтты білім» поэмасы аймақтын дәстүрлі мұсылмандық метафизикалық әлем картинасын бейнелейтін ортағасырлық түркі дереккөзі ретінде

Баяндаманың негізгі тезистері төмендегі ретпен көлтірілген: (1) XI ғасырдағы отандық жазба дәстүрінің ескерткіші Жүсіп Баласагұның «Құтты білім» поэмасы Орталық Азиядагы исламның дәстүрлі ханафиттік діни доктринасының көрінісі ретінде; (2) түркі ойшылының поэмасы түркілердің дәстүрлі дүниетанымдық бағдарлары мен әлемдік дүниетанымдық жүйелері синтезінің мысалы ретінде қарастырылады; (3) заманауи жағдайларда Қазақстанның алдында, ежелден қалыптасқан қазақ рухани дәстүрлерін ханафилік бағыттағы суннитизм синтездеу қажеттілігі түр. Сол себепті етken кезеңдердің тарихи-философиялық тәжірибесі, оның ішінде Жүсіп Баласагұның «Құтты білім» поэмасының алатын орны ерекше.

Аталаған тезистерді негіздеу, біріншіден, Ж.Баласагұн поэмасы «жергілікті деңгейде» антикалық мұра «фәлсафаны» және Шығыс Ренессансы дәуірінің мұсылмандық діни мәдениетін «сінірудін» мысалы болып табылатыны, Баласагұның Жалғыз/Кудай – Алла мәселесіне деген катынасын анықтауы; екіншіден, Ж.Баласагұның поэтикалық философиялық пайымдауы, оның онтологиялық, гносеологиялық әлем картинасы – Кудай, әлем, табиғат, адам, таным туралы қозқарастары ортағасырлық философиялық пайымдау кеңмәтініне үйлесіп, дәстүрлі түркі дүниетанымының көрінісі екендігі сияқты идеяларға сүйенеді.

Қалыптасқан тарихи-философиялық дәстүр бойынша араб-мұсылман Шығысқындағы философиялық дәстүрлердің дамуы және менгерілуінде Әл-Фараби еңбектерінің зор маңызы бар. Әбу-Насыр “жалпы теориялық ой жетістіктерін (Платонның, Аристотельдің және кейінгі ғалымдардың мұраларын) шығармашылықпен қарастыра отырып, халық даналығындағы барлық жақсыны қабылдай отырып, ортағасырдағы ғылымның даму нәтижелерін жалпылай отырып, езінің энциклопедиялық ілімін жасады” [3, 5].

Ж. Баласагұн жергілікті рухани дәстүрлер негізінде пайда болған христиандық пен ислам сияқты әлемдік діндердің дүниетанымының әмбебап жүйелері ретінде қалыптасқан кезеңінде және Жерорта теңізі, Таяу және Орта Шығыстың көне өркениеттері халықтарының рухани эволюциясының жаңа кезеңіне айналған дәуірінде өмір сүрді. «Феодализм дәуіріндегі Еуропа мен Таяу Шығыска тән ортағасырлық философиялық пайымдау әдісінің езіндік ерекшелігі - оның иудаизм, христиандық және мұсылмандық ортақ принциптер, яғни ашылу мен монотизм принциптеріне негізделген діни идеологиямен байланысты болды. Философия үшін діни идеологияға фундаменталды тәуелділік, оның діни санамен кірігіп, астасып кетуін білдірмесе

де, барлық кезең барысында философиялық мәселелердің ерекшелігін және оларды шешу жолдарын тандау мәселесін айқындады» [4, 9-18, 389-393].

Ж.Баласагұның өмір сүрген кезеңі, әлемдік діндер уақытымен тұспа-тұс келді. Мәдениеттің барлық элементтерінде, жалпы мәдениетте осы діндердің терең таңбасы кездесті. Өзінін құдіреттілігінде жаратушы және басқарушы шексіз, абсолютті Құдай идеясы, философияның білімдер жүйесіндегі және адам өміріндегі рөлін өзгерту қоймады. Сондыктан, «ортагасыр философтары мен теологтарын салыстыра отырып, діни дүниетанымның бар, не жоқ екендігін емес, қандай да бір ойшылдың діни ортодоксалдықка жақындау немесе одан алшақтау деңгейі жөнінде айтуға болады» [5, 139-140]. Алғашқылар мен кейінгілердің арасындағы негізгі айырмашылық жалпы дүниетанымдағы сенім немесе ақыл, дін немесе философияға басымдық беруді анықтаумен байланысты.

«Философ» сезінің мәні тарихи кемәтінде өзгеріске ұшыраса да, барлық уақытта философ болу тек ерекше бір қызыметпен айналысу ғана емес, пайымдаудың айрықша әдісі мен шығармашылықпен өмір сүру мүмкіндігіне ие болуды білдірді. Егер, мәтінді оқысақ, Баласагұн өзін философын деп есептемеген. Ол емір сүрген заман дәстүріндегі "fajlasuf" термині пайымдаудың антикалық үлгілерін бейімдеу қызыметін білдірді, ал бұл біздің автордың тікелей міндегі емес болатын. Дегенмен, адам мәдениеті жүйесіндегі философия қызыметтері Баласагұн пайдаланған дәстүрге сай, ол ғылымдардың мәні мен онтологиялық негіздерін, сонымен бірге, болмыстың амбебап заңдылықтарын теориялық білімін практикалық қолдану ретінде, өнерді терең танудың басты шарты ретінде танылады. Философтардың қоғамдағы рөлін ақыл белгілі деп сипаттайтыды. «Тағы бір топ ғалымдар мен даналар, ілім беріп, халық жолын саралар. Құрмет қылып, қадірле сөз түйгенін, көп пе, аз ба, білімдерін үйрентін. Солар жарап-жарамасты парыктар, пәк тұрашыл жолды тұтып, анықтар... Білімдері шырақ болды халықка, тұн жолы да адастырmas, жарықта» [1, бейіттер 4342-4345].

Ортагасырлық философияның басқа маңызды қызыметі, ол нағыз діннің теориялық негізі болып табылатындығында жасатыр. Ж.Баласагұн мұсылман үмметінің қайраткерлері туралы былай деп жазады: «Хакикат дін зердеге сап жаттары, білімдері шын – шариғат шарттары» [1, бейіттер 4346]. Басқаша айтқанда, Құдайға деген мундай сенім ешқандай қателіктер мен адасушылықтардан кірлемейді, ол өзінің абсолютті нысанына лайықты болады және құдайлық ілімнің концептуалды шарты ретінде алға шығатын барлық әлем мен жаратыльстың алғашқы бастамасын философиялық яғни, ақылмен түсіну негізінде нағыз діннің мәніне айналады. Әділ адамзат қауымдастырын құру мәселесі философияның алдыңғы ролімен фундаменталды және тығыз байланысты.

Сонында, философиялық білімнің көптүрлі қызыметтерінің жиынтығы, нағыз болмыстың соңғы мақсатына – жалтыра ортақ және толықшанды адам бағыттына жетууге бағытталған әздемонистік концепциямен жалпыланып, аяқталады. Жалтыра ортақ бақыттың классикалық нұсқасы түркі тілінде келесі сөздермен еріледі: «Халқы оңалып, арықтары тойынды. Ел сүйініп, жауы әлсіреп, жойылды. Куанышпен әрбір күнін еткізді, жүрт жақсы атын күллі әлемге жеткізді. Ел солай құт-ырысқа кенелді, бөрі менен қозы тоқты тенелді» [1, бейіттер 3094-3096].

Мұсылмандық өркениет қалыптасуының алғашқы кезеңдерінде «мұсылмандық пайымдау нысаны» рационалистік, аналитикалық сипатта болды. Ол интеллектуалды іс-әрекеттің барлық салаларында жүзеге асып, араб мәдениетіне өзіндік имманентті дүниені пайымдау тәсілдерін қалыптастыруды» [6, 363].

Әкзотикалық, зайырлы элитага арналған Ж.Баласагұн мәтіні «адаб» деп аталағын ағартушылық әдебиетте қалыптасқан, оқырманга жағымды формада қол жеткізерлік «эпистемологиялық» толқынды бейнелейді. Бұл «адам баласының жетістігі білім мен ақылда екендігін баяндайтын» «эпистемологиялық» дәстүр алғысөзде, тарауда байқалады. Мәтінде Ж.Баласагұн және оның кейіпкерлері білімнің мәні, құндылығы, білімге «үйрету» жолдары, білімді жетілдіру туралы пайымдайды. Поэмантың корытындысында Ж.Баласагұн білімнің нәр беруші күш жайында сез қозғап, өзіне өситет айта отырып және қоңыл-күй жасай отырып жазады. «Құтты білім» атауының өзі «білім» концепциясының жоғары құндылығының дағелі. Баласагұнның пікірінше, ізгілік, жақсылық алыш келетін білім.

Зерттеушілердің айтуынша, неоплатонизм ортағасыр философиясының идеялық бастауы болып табылады. Ортагасырлық философтардың (еврейлік, христиандық, арабтық) онтологиясының неоплатонизмге тікелей тәуелділігіне ешкім күмән келтірмейді. Плотиннің «Бүтін» туралы ойларын оқысаныз, Ж.Баласагұнның аса зор ілтиплатмен айтқан Құдайдың қықаша сипаттамалары түсінікті болады. Осылайша, Баласагұн метафизикасы (неоплатониктер мен ортагасырлық философтардағы сияқты) «теологиямен астасып, осы теологияланған түрде» оның онтологиялық-гносеологиялық қезқарастарының негізіне айналады. Баласагұн мәтіннің метафизика мен теологияның тенестіру, Баласагұн концепциясындағы дін мен философияны «татуластыру» «философтар өз қезқарастарын ашылу догмаларымен сәйкестендіруге мәжбур болған», позицияға қарама-қарсы бағытта жүзеге асырылды. Яғни, Құранды рәміздік-аллегориялық түсіндіру арқылы емес, философиялық ақықттарды дін образдарында ары қарай талқылауға мүмкіндік беретін, рәміздер арқылы жеткізу». Ж.Баласагұн өз қезқарастарын түсіндіру үшін саналы түрде поэтикалық-рәміздік тәсілді қолданды.

Егер, әл-Кинди мен әл-Фараби бастаған араб-мұсылман философтарының философиялық білімді теориялық және практикалық деп бөлудің аристотельдік дәстүрін жалғастырғанын ескерсек, аталаған білімдер мақсаты мен пайымдау тәсіліне қарай айырмашылықтарының бар екендігін көреміз: аподиктикалық пайымдаулар нағыз, күмәнсіз білімге, ақықтап жету мақсатында болса, басқа поэтикалық, софистикалық және риторикалық пайымдаулар жалпыға ортақ ізгілікке бағытталған. Бұл кемәтінде Ж.Баласагұн практикалық философияны жақсартуға бағытталған тарағта жұмыс жасады.

Автордың сенім символы дәстүрге сай шығарманың басында, Жаратушыны мадақтауға арналған тарауда тікелей жарияланды. Діни кірспе анықтамаларды, яғни Құдайды мадақтауларды пайдалануға байланысты, келесін атап көрсеткен дұрыс: араб кітаптарында, олар пролог ретінде бір-ак рет қолданылады. Баласагұн да кітабын Құдайға деген мадақтаумен ашады, бірақ ол тек онымен шектелмейді. Ары қарай, тағы үш бөлім мадақтаулармен ашылады, бұл сол кезеңде қалыптасқан нормаларға қайши келді. Поэмадағы үш кейіпкердің

жазбаша жолдаулары төмөндеңідей басталады: Әділліттілікке деген Бақыт, Даналыққа деген Әділліттілік, Әділліттілікке деген Даналық (осы жолдауларды ылғи да Ақын жібереді). Олар осы жерде мәтін үшін шешуші мәні бар шектің ететінін көрсетеді.

«Алла атымен айттым сөздің элібін, Жарылқаған, жаратқан бір тәнірім». Алғашқы шумактардан бастап, Баласағұн езінің ортағасырылық дәүірдің негізгі дуниетанымдық принциптерін қолдайтындығын байқатады. Креационизмді, яғни «барлық өзгеретін нәрсени Құдай жоқтан жаратты және керісінше, барлық жаратылғандар өзгеріп, жойылуға ұмтылады», сонымен қатар теоцентризмді, яғни «куллі болмыс, ізгілік пен сұлулықтың қайнар кезі Құдай болып табылады» деген ұстанымдарды колдады.

Монотеистік мұсылмандық әлем картинасына сәйкес Алла – бүтін және жалызы Құдай. Плотиннің Алғашқы бүтін идеясы Алланың бүтіндігі мен жалызыдығы туралы «ат-таухид» қағидастында өзіндік ерекше сипатқа ие болды. Ат-таухид исламның негізгі қағидасты және мұсылман өмірі соган сай болуы керек. Исламда ат-таухид ең алдымен политеизмді жоққа шығаруды білдірді, ол «Алладан басқа тәнір жоқ» деген формула да көрініс тағты. Ат-таухид мәселеңесі теологиялық денгейде Құдайдың болмысы (аз-зат) мен сипаттарының (ас-сифат), жаратушы мен оның жаратқандарының ара-қатынасын түсіндіру аясында шешілді. Құдай/Алла табиғатының мәні және оның істерінің табиғаты – сол кезеңдегі екі басты талқыланып жатқан мәселелер болды.

Ақын жырлаган бүтін метафизикалық әлем картинасында құдіретті, шексіз Құдайдың жарату идеясы анық және ақын сипаттаған. «Жаратты ол: жасыл көк, ай, күн, түнді, Қара жер, ел, заман, уақыт, бұл күнді. Тіледі де жаратты бар болмысты, «Бол!» - деді де, бәрін бірден болғызды» [1, бәйіттер 3, 4].

Алла барлығын ез қалауымен жаратты. Жаратушы, Құдіретті. Ол – себептердің себебі болып табылады. Барлық болмыс Құдайдан келіп шығады: «Саган езге кірге алмас, дарасын, әуелгі де соңғы да өзің сарасын» [1, бәйіттер 15]. Осылайша, Ж.Баласағұн қысқа да анық түрде исламның генетикалық (әрбір мұсылман үшін аса маңызды) және эсхатологиялық идеяларын жеткізе білген.

Алла алғашқы бастама – алғашқы себеп, нағыз болмыс, өзгермейтін, шексіз болмыс. «Бірегейсің еш қоспасыз, бір мүсін, жараттың сен нарселердің күлісін, жараттың сен кішісін де, ірісін, егер бәрі өзің мәңгі тірісің!» [1, бәйіт 14]. Ортағасыр үшін «қалыптасудың болмысқа, өзгерістің өзгермейтінге, немесе басқаша айтқанда уақыттың мәңгілікке қатынасы» маңызды тақырып болды. Баласағұн шығармасында уақыт «осы» әлемнен тыс болмайды, керісінше, ол «тек осы әлеммен, әлемде және әлемнің арқасында» бар болады. Өз кезегінде, «уақыт» пен «уақытша» ұғымдары өзгермелі болмыстың, сонымен бірге адамдық болмыстың негізгі сипаттамалары болды. [4,417]. Осылайша, әлеммен бірге, осы әлемде, заттарда етіп жатқан өзгерістерді сипаттайтын уақыт ұғымы да пайда болды. «Арбар дүние қылымсып, кәрі қыздай, қыз қылықты, кемпір бет, тәні мұздайдай!» [1, бәйіттер 399], - деп ақын жырлайды. «Өзгермейтін құнды мәндерді» осы бағытта қарастыруға болады – Жүсіп Баласағұн поэмасының кейіпкерлері, - Құнтoldы/Әділліттілік, Айтoldы/Бақыт, Оғдылмыш/Ақыл және Одғұрмыш/Даналық – рухани, құдайлық, «мәңгілік» табиғатқа ие, бірақ әрбір адам, халық осы әлемге келгенде, оларға қол жеткізіп, жаңадан мәнге толтырып,

кайта жасауды тиіс. Осылайша Ж.Баласағұнның метафизикалық әлем картинасында болмыс бүтіндігі идеясы дамиды.

Болмыс бүтіндігі Құдай, Жалғыз Алла (ана дүние) және феноменалды (осы) әлем денгейінде көрініс табады. Осы денгейдегі болмысты Баласағұн Жалғыз, Бүтін, Мәңгі бар деп атайды. «Күмәнсіз, сен мәңгіліксіз, ғажапсыз, қатынассыз, сыртындастың санактың!» [1, бәйіт 10]. «Жаратылғанға түгел танық жаратқан, көс дүниені анық қолға жаратқан» [1, бәйіт 15]. «Ұлылық – сен, толы құдірет-құш еңсен, сенен бөлек жоқ өзінмен түсер тен [1, бәйіт 18].

Араб-мұсылман философиясы қабылдаған антикалық ойдың негізгі қорытындысы: «болмыс – бар, ал ештеңе - жок» [7, 288], Ж.Баласағұн енбегінде мынадай сипатқа ие болды: «Сенін болмысын жаратылыстан емес, өйткені, күллі әлемді жаратқан езінсін, ол - сенікі» [1, бәйіттер 356].

Баласағұнның Құдайы «жогары болмыс» - Бүтін, Жалғыз Алла/Құдай, барлық тіршілікке бірлікті хабарлаушы, күллі болмыс, ақиқат пен ізгіліктің қайнар кезі.

Мәтіндегі Құдай сипаттамаларын талдау Баласағұнның Барлық ізігілікті жасаушы, Құдіретті, Мейірімді, Барлығын білуші сияқты кемелділік, өзінділік белгілерін және «Алғашқы бастама, себеп» секілді (бұл белгі Құдайдың жаратылыспен себеп-салдарлы байланысты екендігін байқатады) салыстырмалы белгілерді де белсенді қолданатынын көрсетеді. «Мәңгілік, бастапқы» (Құдайдың бар болуының бастаудың жоққа шығаруши сипат) сияқты теріс сипаттарды «фалясифтер» кеңінен қолданған. Баласағұнның теріс сипаттамаларды қолдануды жалғастыру мысалдарын жалғастыратын болсақ, «Уайымсыз», «қасіретсіз», «тәндессіз», «тәндік те жоқ, оған ұқсас та жоқ»; «станылмайтын», «оның болмысын ақылмен тану мүмкін емес»; «ол жолда емес, ол тыныштықта емес, бірақ – бақылаушы, ешкімге ұқсамайтын кейіпте жүретін», «он жақта емес, сол жақта емес, бұрыннан емес, қазір де емес, жоғарыда емес, төменде емес, анда емес, мында емес» деген тенеулер пайдаланылған.

Осылайша Құдай, ақиқат, абсолютті, мәңгі, жаратылмаған болмыс – «жаратылыс ақиқатының мәні», «құпия» мен «кайында» жасырылған болмыс. «Осы әлем» осы болмыстың көрінісі ғана болып табылады. Болмыс бүтіндігі бір уақытта «осы әлемге» трансценденттілікті және имманенттілікті білдіріреді: «Өзі орынсыз, жаратқан сол орынды, онсыз орын болмас, білгін сонынды!». «Жарату дегеніміз потенциалдық күйінен көріну күйіне ету, яғни, қажеттілікті, құдайлық болмысты іске асыру үдерісі». Баласағұн әрдайым құдайлық болмыстың (Ақиқаттың) формасы ретіндегі әлемнің реалдығын және әлемнің жаратылған екендігін атап көрсетеді. Қажеттінің мүмкінде жүзеге асуы: «Ием ғана жалғыз шері, мұны жоқ!» [1, бәйіт 2]. Яғни, оның көрінісінің мүмкіндіктері және соның салдарынан біздің әлеміміздің көп түрлілігі де шексіз». «Жалғыздығын қосылмай еш санаққа – Еркін сенің жетті күллі тарапқа, Күмәнсіз, сен мәңгіліксіз, ғажапсыз, қатынассыз, сыртындастың санактың!» [1, бәйіт 10].

Әлемдегі барлық көп түрлілік Бүтінге – Құдайлық Болмысқа қатысты жаратылған және кейінгі болады. Баласағұн поэмасында, біз болмыстың келесі баспалдактарын, құдайлық бастаудың эманация (таралу, анығырақ айтқанда, соуле, нұр шашу) арқылы жоғарыдан төменге қарай түсі денгейін көреміз: жеті планета, зодиактың он екі белгісі, төрт стихия (от, су, ауа, жер), Жаратушы

«ақыл», «сөз», «білім» және «ілім» тарту етіп, ерекше белгілеген тіршілік иесі - адам.

Адам үшін жоғары ігілік және ұлы бақыт – Алғашқы бастамамен, болмыспен қауышу. Төменнен жоғарыға қарай өрлеу жолын, әрбір мұсылмандың үмітін тек Кемел адам (суфизмде «әл-инсан әл-камил», Ал Баласағұнда «tukalka tukal») ғана аткарады, ол Құдай жаратқан тіршілік иелерінің ішіндегі ең ұлысы ретінде қарастырылады. «Құдаймен бірге күй мистиктің көтерілуінің жоғарығы нүктесін қурайды (жалпы, бұл қозқарас тұрғысынан – адам ұмтылысының шегі), бұл күй «Құдайда бар болу» [6, 258], яғни, оның жүзін көріп, сөзін есту деп сипатталады. Осылайша, адам Құдай мен әлем арасындаға байланыстыруши буын болып табылады және өзінде құдайлық және жаратылыс бастамасын үйлестіреді, бұл өз кезегінде, абсолютті (өзгермейтін) және феноменалды (өзгеретін) болмыстың бірлігін қамтамасыз етеді.

Әйтсе де, бір жағынан алғанда, Құдай өзінің нағыз болмысының мәнін жасырды. Бұл болмыс, мән қупия болса да, айқын болса да адамның сезім түйсіктерінен алыс, оны ақылмен тану мүмкін емес, бірақ адамның жүргегінде өмір сүреді. Құдайдың нағыз болмысын (“әл-Хак” “Нағыз, ақиқат” – Құдай есімдерінің бірі) қорудін мүмкін еместігі, сонымен бірге, алғашқы болмыстың қупия бастауында Ақиқатты табудың мүмкін еместігі шекіт ақиқатқа жоғарлаудың мүмкін еместігін көрсетеді және оны сезімдік қабылдау, ақыл мен жүрекде қол жеткізуге мүмкін емес етеді.

Алғашки тараудан-аң Баласағұн танымдық өзін-өзі шектеуді енгізеді: «Хаққа бүтін сенсен, ділді табындыр, көңілін сенсе – ақылынды бағындыр! Қандай деме көңілінді бакқайсын, бәріне де қөншіп, тыныш тапқайсын. Қайда, қандай! – деме сакта өзінді, шетсіз, шексіз, біл ұзатпа сөзінді. Хақ кайда деп, қандай деп те сұрама, барлық жерде ол, біл де мұны сынама!» [1, бәйіттер 225-27]. Бұл ерекше тәртіптегі агностицизм. Мұндай ұстанымды түсіну үшін керекті методологиялық рөлді Г.Г. Майоровтың төмөндеғі сөзі аткарады: «Ортағасырлық философия үшін осы терминдердің ежелгі, не жаңа мағынасындағы скептицизм мен агностицизм тән емес. Оған құдайлық ақыл жаратқан әлем рационалды және адам танып-біле алатын құбылыс». Оны танып-булы мүмкіндігі оның шектілігінен келіп шығады. Ақылдан тыс және шексіз Құдайды ғана танып-білу мүмкін емес, бірақ бұл философиялық емес, теологиялық бағыттарғы агностицизм. Теологиялық апофатика философиялық, «осы алемдік» танымға қатысты оптимизмнің туындауына себепші болды [4,18].

Шынында, Алланың сипаттарының бір – адам ақылы «Танылмайтын» болып табылады. Бірақ, жарату үдерісінде барлық заттар құдайлықпен үйлеседі және сол үйлесу арқылы Баласағұнның онтологиялық кестесінде: Құдай/Алла, Әлем, табигат, білім, тіл, адам өздерінің занды орнына ие болады. Өйткені, гарыш (7 планета, зодиактың 12 белгісі (бұруж)), табигат (от, су, ауа, жер топырағы – өмір суретін органды қурайтын төрт элемент) – «Құдай жаратылысы, бірлік, тәртіп пен сұлулық алынбайтын және имманентті қасиеттер болып табылады» [4,18]. «Жаратты көр, шыр айналған гарышты, онымен тынбай бір галам жарысты. Жасыл кекке шок жүлдіздар қадапты, кара түнді, жарық күнді жаратты, зер сияқты кекте олардың қайбері, бірі жолбасшы, шолғышындаі ал

бірі» Алла орнатқан қатаң тәртіпте оның Даналығы қөрінеді. Құдай орнатқан «қатаң тәртіп» осы әлемнің танылатындығының негізі болып табылады.

Осылайша, «осы алемді» танып-білу Алла Даналығын, оның ниетін түсінү екені анық. Сондықтан, «7 планеталар және зодиактың 12 белгісі (бұруж) туралы» атты тараудың соңында Ж.Баласағұн мынадай қорытындыға келеді: «Манадан мен көп ойларды көзедім, білім, ақыл - кереметтің өзегі. “Ақылға, оның құлдарттілігіне сену онтологиялық негізге ие: өйткені «ақыл (iquis) Жаратушының сыйы» [9,229] және «әлем мәнін» Құдай орнатқан, себебі «ғылым мен ақыл – барлық істердің негізі» [1,77]. «Адамды қақ жаратты да ескерді: оған ақыл (og), білім (bilig), өнер, ес (iшу), намыс (erdam) берді» [9,220].

Білім және сенім мәселесі «жергілікті киімдерді» киініп, өзгеше тарихи-мәдени формаларды қабылдайды. Ақыл мен Қенбістікіц, Қенбістік пен Әділеттіліктің, Ақыл мен Әділеттіліктің әңгімелерін талдағанда шешілдетін мәселелерге қатысты бағыттардың түрлі атаулығын, түрлі деңгейлігін байқауға болады. Ақыл мен Әділеттілік әлеуметтік-саяси әрекетінің сәтті қызметін ұйымдастыруши-практикер. Олардың саяси қалауына «идеалды мемлекеттегі» барлық нәрсе тәуелді. Даналық үшін оның алдында пайда болатын сұраптар «сұрапу», ұятылық, құлшылық ету, жаңкештіліктің метафизикалық көнметтінде қорініс табады.

Білімнің екі жолын бөлуден басқа, мұсылмандардың әлем қабылдауында Құран бойынша: «сенимнің екі түрінің және «ислам» - құлшылық ету, бағыну, яғни сыртқы сенім мен «иман» - біліммен келетін сенім деген екі түсінігінің айырмашылығы» кездеседі [10,13]. Шын мәнінде, осы айқын айырмашылық біздің кейіпкерлеріміздің сенимге деген қатынастарын түсінуге мүмкіндік береді. Барлық кейіпкерлер, кейде автор да «құна жасайды», себебі оларды адастыратын, арбайтын нәрселер көп, бірақ кейіннен олар «өкінің» кешірім сұрайды. Олардың сенимдері, көшпілік сенімі сыртқы болғандықтан Олғұрмышка ұнамайды. Ол «Ақиқатпен» онашада, ішкі түйсігімен, киын да түсінікті диуана-сопы өмірін сүре отырып сөйлескісі келеді. Оның сенимі, киын-қыстау кезеңдер нәтижесінде пайда болған, жүрекпен терең сезілген сенім. Осы сеним басқа кейіпкерлердің бойында, оны құрметтей және оның рухани мәртебесін мойында сезімін оятады.

Танымның осы екі жолының ара қатынасы қандай? Мәтінде біз нені бақылаймыз – сенимнің ақылдан немесе білімнің сенимнен басымдығын ба?

Мәтінде, диалогтар нәтижесінде, белгілі бір сәтте Ақыл Даналықты үйретеді, ал Әділеттілік сенимсіздік танытады: Даналық па бұл. Бірақ, кейіннен Ақыл өзінің негіздеріне, өзінің жолының ақиқаттылығына және құндылығына күмәндانا бастады. Енді Даналық үйретеді, ағартады, Ақылға өз жолының айқындығын табуға, өз орнын анықтауға көмектеседі. Одан кейін Даналық әнгіме барысында Әділеттілікке іс мән-жайының сәйкесіздігін көрсетеді. «Абыржыған» Әділеттілік «данышпан» Ақылмен сұхбаттаса отырып, айқындық пен бүтіндікке ие болады және өзінің қабілеттілігін қалпына келтіреді. Яғни, Ақыл/Әділеттіліктің жолы сәтті жүзеге асу үшін, Даналық жолы қажет.

Сыртқы сюжеттік линия осы. Ал жасырын беліктері қандай, неге патша және уәзір кедей диуанадан ақыл-кенес сұрайды?

Халифаттың әлеуметтік тәжірибесінде, көптеген философтар мен ғалымдар түрлі сарайларда қызмет етіп, патшаларға кенес берген. «Адамдармен қарым-қатынас жасау тәжірибесінң молдығының, ішкі жан-дүниесіндегі сезімдік түйсіктер мен пайымдаулары, сонымен бірге қоршаган әлемді қабылдаулары ерекше болуының арқасында – сопылар адам жанын, оның қылыштары мен әрекеттерін түсінудің жоғары деңгейіне жетті» [8,179].

Е.А.Фроловтың пікірінше сол кезеңге тән маңызды сипаттамалар: біріншіден, «аса нәзік бақылауларға толы, қунделікті әмір тәжірибесінң маңыздылығы» болды. Ал Ж.Баласағұның мәтіні Е.А.Бертельс айтқандай «қунделікті әмір мен саяси даналық жиынтығы» болып табылады. Аңғарымпаздық, байқағыштық «ортагасырлық білімнің маңызды компоненті және ортағасырлық ғалымның міндетті белгісі болды. Бұл қасиетті сопылар шегіне жеткізіп дамытқан». Екінші сипаттаманың мәні, «заманға сай, бірақ қарқынды және айқын көрсетілген білім принципі бүтінді беліктерге, белгілерге бөле білуде жатыр». Мүмкін осы жерде, барлық нәрсе Құдай және Құдай барлығын білдіреді деген суфизмнің пантеистік көзқарасы көрініс тапқан шығар» [8,180].

Сопылых гносеологияның әдістері, бір жағынан, заманауи өркениеттік жаттануды женудің экзистенциалды әдістеріне ұқсас. Яғни «зерттеу, үйілу», «құлақ салу, тыңдау» сияқты экзистенциалды әдістердің сопылых «сезіну» принципімен байланысы бар. Ал басқа жағынан алып қарасақ, мұндан жүйелі қызығушылық пен бақылау сопылар мен перипатетик ғалымдарды қоршаган заттық әлемді зерттеудің эмпирикалық әдістерімен жақыннатады. Сопылардың нысаны адам, оның әлемі, оның жеке болмысының маңызды құрамдас беліктері болды.

Араб-мұсылман гносеологиясы үшін ерекше болған антикалық даналыққа дәстүрлі «күмән» концепциясы. Бастапқы қағидаларды өзара терістеу, қате пікірді алыш тастау және нағыз білімді бекіту – білімге деген жолдағы белгілі бір кезең ретінде қарастыру – Ж. Баласағұн жиі қолданған тәсіл.

А.В. Смирновтың айтуынша «абыржу, абдирау» - «хира» термині сопылік әдісті білдіреді. Бар болу және таным үшін ұсынылу тәсілін сипаттауга қолданылады. Бар болу мен жоқ болудың «арасында тұрган» «мүмкін» «абыржулы» деп сипатталады. Бірақ бұл жоғалудың абыржуы және нағыз, шын жолдың жоқтығы емес, «екі орындықтың ортасында» қалған адамның абыржуы емес; бұл «абыржу» «нығаю, мығым болу» мен «дербестікті» білдіреді [6, 356]. Міне, осы «нығаю, мығым болу» Құдайдың бастапқы «Бол» деген сөзімен бірдей. «Ұмытылған», «жоғалған», «құнаһар» болғандықтан, барлығы «бас тартқан» жазмыш қазір өз күшімен, талпынысымен қайта қалпына келді.

Ақиқат критерий - «жан тыныштығы» немесе антикалық «атараксияның» аналогы «ақыл тыныштығы болып табылады.» Интеллекттің жетілмелегендігін табу - халифаттың интелектуалды әлемінде білімнің ақиқаттылығын дәлелдеудің әдістерін іздеуіне ықпал етті. Логиканың қарама-қайши ережелерді дәлелдеуге формалды қабілеттілігі, логикаға және ақиқатты рационалды жолмен дәлелдеу мүмкіндігіне деген сенімсіздік түдірді. Ал, әмір болса, білімді жинақтау және білімге ие болу болып табылады. Практика барысында, тәжірибе арқылы алынған білімдердің дұрыстығын қалай білуге болады? «Бұл үшін екі тәсіл бар: объективті және субъективті. Объективті – сенімнің шындыққа жанасуы;

субъективті – жан тыныштығы, рахаты. Бірақ екінші тәсілге каламның қөттеген өкілдері, оның ішінде Ж.Баласағұн да басымдық береді. Себебі, тек ішкі жандынімізға, сеніміміз ақиқат екеніне дәлел бола алды, ақыл барлығын таныштыліп, бұкіл мүмкін болатын жұмысты жасайды. Атапған жұмыс барысында ақылды жұмыска бастайтын күмәнданду бәсендемей, қажетті шекке жеткендеға токтайды [10, 97-98].

Елік езінің қол астына қызмет етуге дәрүішті алғанда міне, дәл осы «жан тыныштығы мен рахатын» ақиқаттың өзгермейтіндігін сезінуді қалайды. «Абыржыған» Әділлеттілік езінен бұрын күмәнін женген «парасатты» Ақылмен сейлескенде ез күмәндарынан арылады. Және әрқайсысының «жандарын құрсаулаган» қорқынштары жоғалып, олар «жан тыныштығына» қайта ие болып, «қол астындағы иеліктердің қамын ойлап, елдің гүлденеүіне, халықтың қамсыз тіршілік етуіне ықпал етті. Күндер тыныш өтіп, жыл артынан жыл келді» [1, бәйт 5627].

Осылайша, «акылмен танылған барлық жаратылыстың байланысы» [1, бәйт 1680] «әкүрек сүйенішімен» толықтырылуы тиіс, ақиқатқа жетудің рационалды тәсіл интуитивтімен толықтырылып, білім сеніммен бекітілуі тиіс.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

- Жүсіп Баласағұн. Құтты білік [Мәтін] // ауд. А.Егебаев – Алматы: Өлкө, 2006. – 614 б.
- Бурабаев, М.С. Об отношении к предшествующей философии [Текст] / М.С.Бурабаев // Аль Фараби. Историко-философские трактаты. - Алма-Ата, 1985. - С. 8-104.
- Бурабаев, М.С. Проблемы бытия и познания в философии аль-Фараби [Текст] / М.С.Бурабаев. - Алматы: Наука, 1988. - 223 с.
- Майоров, Г.Г. Формирование средневековой философии [Текст] / Г.Г.Майоров. - М.: Мысль, 1979. - 417с.
- Кенисарин, А.М. Понятие метафизики в учении аль-Фараби [Текст] / А.М.Кенисарин // Философия Абу Насра аль-Фараби. - Алматы, 1998. - С.139-160.
- Смирнов, А.В. Логика смысла: теория и её приложение к анализу классической арабской философии и культуры [Текст] / А.В.Смирнов. - М.: Языки славянской культуры, 2001. - 504 с.; Смирнов, А.В. Справедливость (опыт контрастного понимания) [Текст] / А.В.Смирнов // Средневековая арабская философия. - М., 1998. - С. 250-295.
- Фрагменты ранних греческих философов [Текст] / Ч.1. - М.,1989. - 576 с.
- Сагадеев, А.В. Ибн-Сина [Текст] / А.В.Сагадеев. - М.: Мысль, 1980. - 240 с.
- Древнетюркский словарь [Текст]. - Л.: Наука, 1967. - 676 с.
- Фролова, Е.А. История средневековой арабо-мусульманской философии [Текст] / Е.А.Фролова. - М.: РАН, ин-т философии, 1995. - 336 с.

**Жұніспаев Ж.Е.,
КР ҮКҚ Академиясы**

«Табиги Жамағат» үйімінің миссионерлік іс-әрекетінің
зарданшары

Қазақстан Республикасы тәуелсіздігін жариялаганнан бастап, мемлекеттік атеизм саясатының орнына 1992 жылғы заңға сәйкес дін бостандығына бағыт алынды. Нәтижесінде, қоғам әмірінің діни саласында терең өзгерістер бастау